Penguenin Kar Teleskobu

Çınar BİBER

Penguenin Kar Teleskobu

Çınar BİBER

Dünyanın ucundaki sessiz, buzlu bir kıyıda küçük bir penguen durmuş yukarı bakıyordu. Pürüzsüz siyah sırtı ve beyaz karnı ay ışığında parlıyor, minik örgü atkısı dalgalanıyordu. Atkı gece mavisiydi ve üzerinde soluk yıldızlar vardı; onu her gece takardı. Bir yüzgecinde küçük bir pirinç teleskop tutuyordu. 'Bu gece yıldızlar ne kadar parlak,' diye fısıldadı.

Penguenin adı Pim'di ve güney yıldızlarını her şeyden çok severdi. Her akşam paytak paytak yürüyerek en sevdiği kar tepesine gider ve gökyüzünü izlerdi. Parlak yıldızları ezbere bilir ve onlara komik adlar takardı. 'İşte Dans Eden Balık,' dedi, 've Uykucu Fok.' Yanıp sönen ışıkları incelerken yuvarlak beyaz yüz lekeleri sevinçle parlardı.

Ama buz gibi rüzgâr sık sık keyfini kaçırırdı. Karın üzerinde ıslık çalar, kehribar rengi gözlerini sulandırırdı. Küçük teleskobunu sarsar, kısa turuncu ayaklarını üşütürdü. 'Keşke izlemek için sıcacık bir yerim olsaydı,' diye iç çekti Pim. Teleskobunu yüzgecinin altına soktu ve rüzgârın ulaşamayacağı sıcak, korunaklı bir yer hayal etti.

Rüzgârlı bir akşam, ince bir deniz kuşu Pim'in yanına kondu. Duman grisi kanatları ve yumuşak beyaz göğsü olan bir fırtına kuşuydu. Ponponlu sıcak kırmızı bir örgü şapka takıyor ve küçük bir bez alet çantası taşıyordu. 'Merhaba!' diye cıvıldadı. 'Ben Pearl. Üşümüş görünüyorsun. Burada ne yapıyorsun?' Pim yıldızlara olan sevgisini anlattı.

Pearl keskin kara gözleriyle dinledi. 'Korunaklı bir gözlemevi!' diye haykırdı. 'Bu harika bir fikir. Sana bir tane inşa etmeye yardım edebilirim.' Pim'in yüzü aydınlandı. 'Gerçekten mi? Ama nasıl?' Pearl çantasını açıp ona küçük bir çekiç, birkaç tahta kazık ve bir kangal halat gösterdi. 'Kar blokları kullanacağız,' dedi. 'Sağlamdırlar ve rüzgârı dışarıda tutarlar.'

Böylece işe koyuldular. Pearl kar toplayıp güçlü kanatlarıyla sıkı bloklar haline getirdi. Pim blokları inşa alanına yuvarladı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi, atkısı dalgalanarak. Pearl ona blokları kavisli bir duvar halinde nasıl üst üste dizeceğini gösterdi. 'Bir kucaklama gibi,' dedi. 'Rüzgârı uzak tutan bir kucaklama.' Pim kıkırdadı ve bir blok daha dizdi.

Sonra bir kar teleskobu yaptılar. Pearl sıkıştırılmış kardan uzun bir boru oydu ve kanatlarıyla düzeltti. Pim pirinç teleskobunu içine yerleştirdi. 'Artık bir kar teleskobu oldu!' diye sevindi. Onu gökyüzüne doğrulttular ve sırayla baktılar. 'Yıldızlar daha da yakın görünüyor,' dedi Pim. Pearl gülümsedi. 'Ve kar, merceği sabit tutuyor.'

Güneş batarken rüzgâr güçlendi. 'Bir çatıya ihtiyacımız var,' dedi Pearl. Tahta kazıklar arasına halat ördüler ve üzerini kar bloklarıyla örttüler. Küçük gözlemevi şekillenmeye başladı. Pim daha çok kar getirdi, Pearl blokları yerlerine tıklattı. 'Neredeyse bitti,' diye soludu. 'Sadece birkaç tane daha.' Pim'in kalbi heyecanla çarpıyordu.

Sonunda gözlemevi hazırdı. Kavisli bir duvarı, kar bir çatısı ve teleskop için yuvarlak bir açıklığı vardı. Pim içeri süründü. 'Ne kadar sıcacık!' diye bağırdı. Dışarıda rüzgâr uğulduyordu ama içerisi sakin ve sessizdi. Pearl ona katıldı ve birlikte kar teleskobundan baktılar. 'Yıldızlar muhteşem,' diye fısıldadı Pim.

O gece Pim güney yıldızlarını saatlerce inceledi. Yıldız tozundan bir buluta benzeyen bulanık bir leke gördü. 'Pearl, bak!' diye seslendi. Pearl teleskoptan baktı. 'Bu bir nebula,' dedi. 'Yeni yıldızların kreşi.' Pim'in kehribar gözleri parladı. 'Onun hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum,' dedi. Pearl başını salladı. 'Birlikte öğrenebiliriz.'

O günden sonra her akşam bir serüven oldu. Pim yıldızları izledi ve gördüklerini küçük bir kar defterine yazdı. Pearl sıcak yosun çayı getirdi ve keşiflerini dinledi. 'Dans Eden Balık'ın yeni bir yıldızı var!' diye duyurdu Pim bir gece. Pearl kanatlarını çırptı. 'Sen gerçek bir yıldız bilimcisisin,' dedi. Pim beyaz yüz lekelerinin altında kızardı.

Bir gece gökyüzünde bir kayan yıldız parladı. 'Dilek tut!' dedi Pearl. Pim gözlerini kapadı. 'Bunun gibi daha çok gece diliyorum,' dedi. Pearl gülümsedi. 'Ben de.' Sıcacık gözlemevinde birlikte oturdular, kar teleskobu gökyüzüne doğrulmuştu. Dışarıda buz gibi rüzgâr esiyordu ama içeride sıcak ve mutluydular.

Pim merakın harika bir serüven olduğunu öğrendi. Her soru yeni bir keşfe yol açıyordu ve her keşif paylaşıldığında daha güzeldi. 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler, Pearl,' dedi. 'Sen olmasan bunu yapamazdım.' Pearl kırmızı ponponlu şapkasını düzeltti. 'Arkadaşlar bunun içindir,' dedi. 'Ben de yıldızlar hakkında çok şey öğrendim.'

Kış bahara döndü ve kar gözlemevi yavaşça eridi. Ama Pim ve Pearl aldırmadı. Her kış yenisini inşa ettiler ve her biri bir öncekinden daha iyiydi. Pim'in küçük kar defteri çizimler ve notlarla doldu. 'Belki bir gün ünlü bir yıldız uzmanı olurum,' dedi. 'Sen zaten öylesin,' diye yanıtladı Pearl.

Ve her gece güney yıldızları ortaya çıktığında Pim ile Pearl birlikte oturup izlediler. Pim'in yıldızlı mavi atkısı esintide dalgalanıyor, Pearl'ün kırmızı şapkası başını salladıkça kıpırdıyordu. Hikâyeler, atıştırmalıklar ve kahkahalar paylaştılar. Üzerlerinde yıldızlar parıldadı ve penguenin kar teleskobu bir sonraki büyük keşfe hazır bekledi.

Yani eğer bir gün dünyanın ucundaki buzlu kıyıya giderseniz, küçük bir penguen ve dost canlısı bir fırtına kuşu arayın. Orada olacaklar, yıldızları inceleyip hayranlıklarını paylaşacaklar. Ve size merak ile öğrenmenin en güzel serüvenler olduğunu söyleyecekler—hele ki yol boyunca iyi dostlar yardım ediyorsa.